

[Indenrigsministeren.]

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det overrasker mig alligevel noget, at han som Begrundelse for sit Ændringsforslag i Dag bruger det Udtryk, at man fra det konservative Folkepartis Side ikke har kunnet gaa med til, at denne Fritagelse skulde være obligatorisk. Ved første Behandling udtalte det ærede Medlem som Ordfører for sit Parti:

„Navnlig ser jeg ikke nogen Ulykke i, at man ved disse Skattelettelser tager Bestemmelsesretten fra Kommunerne, idet man gør Loven obligatorisk for alle Kommuner; det synes jeg absolut er en Fordel, hvis man i det hele anser Lovforslagene for at være en Fordel, og at de er det, betragter jeg som givet“.

Altsaa med andre Ord, ved første Behandling udtalte det konservative Folkepartis Ordfører her, at netop dette, at det var obligatorisk, var en stor Fordel ved Lovforslaget, som det her var formet. Jeg spørger det ærede Medlem: Hvad er der sket mellem første og anden Behandling, siden det ærede Medlem nu indtager nøjagtigt det modsatte Standpunkt af det, han indtog ved første Behandling?

Til det ærede Medlem Hr. Pinholt vil jeg kun sige, at jeg er jo klar over, at Venstrepartiet paa dette Omraade som paa saa mange andre vil gaa imod. Det er et principielt Standpunkt. Det er et Standpunkt, man kan forstaa. Man gaar simpelt hen imod, men det er ikke begrundet i det ærede Medlems Udtalelser eller i den Opfattelse, det ærede Medlem har gjort gældende. I Virkeligheden har det ærede Medlem i sine Udtalelser her i Dag sagt, at han erkender, at Skattefritagelse kan hjælpe paa Byggeriet. Han erkender endvidere, at Kommunerne ikke har benyttet sig af disse Skattefritagelser i det Omfang, som det var ønskeligt, og han beklager, at det ikke er sket, og han opfordrer endogsaa Regeringen til at udstede særlige Formaninger overfor Københavns Kommune med Hensyn til i højere Grad at benytte den bestaaende Adgang til Fritagelse. Men i samme Øjeblik som det ærede Medlem og hans Parti staar overfor at kunne faa *det* gennemført, som Partiet ønsker skal gennemføres, anbefaler han at stemme imod. Jeg maa sige, jeg kan ikke se den saglige Begrundelse for det, den politiske er jo sikkert til Stede.

Pinholt: Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har ikke kunnet sige noget bestemt om, i hvilket Omfang saadanne Skattelettelser kan være til Gavn

i Kommunerne, det har jeg ønsket skulde afgøres af Kommunalbestyrelserne selv. Der staar udtrykkeligt i Betænkningen, at Begrundelsen for, at vi er gaaet imod, navnlig er den, at vi ikke ønsker Tvangs-paabud overfor Kommunerne. Derimod ønsker jeg, hvis det er rigtigt, hvad Københavnerne siger, at det vil have saa meget at betyde her i Staden, om Københavns Kommune vil give en *virkelig* Skattelettelse, at man saa formaner den til at gøre det, men ikke gaar til Rigsdagen og faar den til at tvinge den til det.

Til den højtærede Finansminister, som sluttede med den meget voldsomme Udtalelse, at Venstre vilde gaa imod alt, der kunde tjene til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, vil jeg sige, at jeg tror, den højtærede Finansminister skal betænke sig vel, saa han ikke selv i den Politik, han fører just i disse Dage, kommer til at befordre Arbejdsløsheden paa Grund af den aftagende Produktion, vi vil faa her i Landet, en Arbejdsløshed, der vil blive af en saadan Beskaffenhed, at de Smaaforslag, der er Tale om her, ikke kan hjælpe paa den. Den højtærede Minister bør tage sig lidt i Agt, for at han ikke kommer til at befordre Arbejdsløsheden ved sin Politik.

Koch: Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at jeg forstaaer selvfølgelig meget godt, at det vilde være en stor Opgave at hjælpe de Mennesker, der har sat Penge til, fordi Obligationerne er faldet i Værdi, og skulde man hjælpe alle, der har sat Penge over Styr, kom man for langt ud; men det, der fra konservativ Side er foreslaaet, er at hjælpe Nybyggeriet fra det sidste Aar eller det sidste halvandet Aar, og det er dog en begrænset Opgave. Ligesom Landbruget er kommet i Krise paa Grund af Forhold, det ikke har været Herre over, er Byggeriet kommet i Krise paa Grund af Forhold, som Byggeriet ikke har været Herre over, og kan man hjælpe til den ene Side, kan man ogsaa hjælpe til den anden Side. Men navnlig mener jeg, der kan hjælpes her, fordi der faktisk ikke skal tages Penge fra den ene eller den anden for at kunne yde denne Hjælp, Kommune og Stat skal blot give Afkald paa nogle Indtægter, et Afkald, som imidlertid ikke betyder saa forfærdelig meget, for hvis man i Stedet for at give Afkald paa disse Indtægter skulde opleve en Masse økonomiske Sammenbrud, kunde det godt være, at det sidste blev dyrere end det første.

Den højtærede Indenrigsminister foreholdt mig, at jeg ved første Behandling